

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio Correctori. 116.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

obeunt, memoriam celebrare consuevi-
 mus. Quacunq[ue] enim dici hora quif-
 piam vitam cum morte commutarit, po-
 stero duntaxat die interiecto, altero post
 die tertianum ipsius diem agimus. Habes,
 ni fallor, propositæ quæstionis solutionē.
 Quod si perfectos tres dies ac noctes quæ-
 runt qui malè pugnant, illud responde,
 quod rex quoque, si admittit eorum, qui
 in metallis ac vinculis sunt, deprecatione
 ac supplicatione, hoc ipsis pollicitus fuif-
 set, se post tertium diem eos missos fa-
 cturum, ac præstitutum diem anteuertens
 eos liberasset, per hanc celeritatem
 verum magis dixisset. Ad eundem itaque
 modum Dominus, citius quàm promi-
 serat, resurgens, ab omnibus meritò ado-
 rabitur.

Quarta
 explica-
 tio.

Helia Monacho. 115.

Jerem. 2. Quid tibi & viæ Aegypti, vt bibas aquã
 In eum Geon; ad refugam populum, inquit Pro-
 pheta, vel per illum potius Deus. Quid ti-
 bi & confusio[n]i, ex qua in manu Dei ex-
 celsa, & brachio extento liberatus es?
 Dent. 5. Quid, posteaquam virtutem attigisti, ac
 summam Philosophiam degustasti, ad vi-
 tium reuerteris? nec tibi illud Scripturæ
 animo obuerfatur, Eum qui à iustitia ad
 peccatum se auertit, in gladium Deus
 Ezech. 18 præparabit? Fuge tempestatem: fuge flu-
 33. ctus. Christus ventum increpauit. Nullum
 Luc. 8. tempestatis periculum facies, si portus lo-
 co Christum tenueris.

Aufonio Correctori. 116.

Cum sapiens veritatis inuentum ha-
 beas multiplicem tormentorum machi-
 nam, timore ad iudicium vtete. quando-
 quidem te terrorem improbis diuina lex
 constituit.

Athanasio Cœnobiarchæ. 117.

Quid aduersum seipfos Domini iudi-

δι τὸ πρῶτον, ὡς οἶδα, τὸ ὅλον γνω-
 εῖζεται. οὕτως δὲ καὶ ἡμεῖς πᾶσι τῶν
 τελευταίων μηνῶν εἰώθαμεν τελεῖν.
 ὅποια δ' ἂν ἄρα τῆς ἡμέρας πρὸς τε-
 λευτήσοι, τὴν ἑξῆς ἑσπέρην ἡμέραν
 ἡμεῖς, καὶ τῆ ἑτέρας ἑσπέρην, τὴν τρίτην
 αὐτῆς ἄγειν ἡμέραν ἔχουσιν, ὡς οἶμα,
 τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων, εἰ δὲ τελείας
 τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἐξήθ-
 σιν οἱ κακομάχοι, σπύκριναι, ὅτι καὶ ἑα-
 σιλεύς εἰ προσεύξαι καὶ ἰκεσίαν τῶν
 ἐν μέταλλοις καὶ φυλακαῖς παρεσ-
 δεξάμενος, μετὰ τρίτῃ αὐτοῖς ἡ-
 μέραν μεταδύναμι ὑπέχετο τῆς ἀ-
 φίσσεως, καὶ παρεσθάσας τὴν παρεσο-
 μίαν τὴν λύσασιν δέδωκε, μᾶλλον τῶ
 ταχεῖ ἠλήθευσεν. ὁ δὲ δεσπότης σω-
 τωμώτερον ἀνασῆς ἢ ὑπέχετο, παρὰ
 πάντων εὐκότως παρεσκυθηθήσεται.

Ηλία μοναχῷ. 115.

Τί σοὶ καὶ τῆ ὁδῷ ἀγρίης τοῦ πίνειν
 ὕδαρ γιᾶν παρὰ τὸν παλίντροφο λαὸν
 ὁ παροφθίτης φησὶν, ἢ μᾶλλον δι' ἐ-
 κείνης θεός. τί σοὶ καὶ τῆ συγχρότῃς ἀ-
 πηλλάγης χειρὶ θεῶ κραταῖα, καὶ ἑρα-
 χιονὶ ὑψηλῶ. πᾶσι τῆς ἀρετῆς ἀφάμερος,
 καὶ τῆς ἀκρας φιλοσοφίας γευσάμερος,
 εἰς κακίαν παλιννοσθεῖς, οὐκ ἔχον τὸ
 γραφικὸν καὶ νοῦν τὸν σποσρέφοντα
 τὸν δικαιοσύνης ὅτι ἁμαρτῶν ἐτοι-
 μάσθ' ὁ κύριος εἰς ῥομφαίαν. φύγε τὸν
 κλυδῶνα, φύγε τὰ κύματα. ἐπετίμησε
 χεῖρας τῶ ἀνέμου. εἰδὲς σε χειμῶνος ἰδιῶτα.
 καὶ ἀλήφεται πέτρα, εἰ τὸν λιμνῶνα
 κρατοῖς χεῖρόν.

Αὐσονίᾳ κορρίνθωι. 116.

Σοφὸν ἔχον ἀληθείας ἐξείσημα τὸ
 πολυειδὲς τῶν ἑσάσαν μηχανήμα,
 χεῖρας τῶ φόβου παρὰ τὴν κρίσιν ἐ-
 πειδὴ φόβον σε τοῖς κακοῖς ὁ θεὸς ἰνό-
 μος ὀρίσατο. ἰξωπιῶ.

Αθανασίᾳ ἀρχιεπισκόπῳ. 117.

Τί καὶ ἐαυτῶ τὴν τῆ κυρίας ὅπι-
 σῶνται